

Spoštovani predstavniki verskih skupnosti, spoštovani gostje,

lepo vas pozdravljam na 55. rednem posvetu predstavnikov verskih skupnosti.

Tema letošnjega posveta – humanitarnost – je z vašim delom tradicionalno globoko prepletena. Kot predstavniki verskih skupnosti ste udeleženi pri plemeniti in zahtevni skrbi za človekovo duhovno dobrobit. Vaša dejavnost v veliki meri nadgrajuje nekaj, kar beseda skupnost že vsebuje v svojem pomenu – težnjo, vzpostaviti prostor, v katerega se zatečemo v iskanju varnosti in gotovosti, ki ju je v svetu neprestanih sprememb včasih tako težko najti, kaj šele zadržati. Vaše skupnosti v tem smislu predstavljajo podporna okolja, ki jih zaznamuje predvsem skrb za ljudi in ni odveč reči, da je prav humanitarnost eden poglobitnih vidikov te skrbi. Humanitarnost, ki ni zgolj usmiljenje ali miloščina, marveč etična zaveza pomagati sočloveku, da vzdrži tisto, česar brez pomoči morda ne bi.

Tovrstna humanitarnost je temelj, na katerem tudi v sodobnem svetu še vedno utemeljujemo svojo človečnost. Iz preproste stave, da je svet, v katerem se lahko na sočloveka zanesemo svet, ki koristi vsem, vznika etično vedenje, ki družbo, v kateri živimo plemeniti in ji daje dostojanstvo. Tovrstna humanitarnost daje na znanje, da altruizem ni prazna puhlica, temveč temeljni gradnik pravičnega sveta, v katerem pohlep in brezbržnost ne moreta igrati odločujoče vloge.

Seveda pa ima tudi humanitarnost, kot vse na svetu, ob svojih načelnih tudi svoje praktične vidike, o katerih boste razpravljali danes. Naj se vam zahvalim za udeležbo in vam zaželim polnovredno razpravo, ki bo odprla prava vprašanja in morda ponudila tudi kakšen uporaben odgovor. Hvala.